

GVLIELMVS BVDAEVVS IACO
BO SADOLETO S. P. D.

Tame affecit epistolæ tuæ lectio Antistes
grauissime, quam ad decimū Calendas Mar
tias accepi, statuere uix ut possim, suauitatē
ne maiore perfusus, an admiratione fuerim:
suauitate in cursu orationis puræ, emenda
tæ, nitentis ac disertæ: admiratione ob eximi
am probitatem, animicq; candorem, comitate ipsa quidem
grauī condita, & iucunda: cum interim animaduertterem
excellētissima ista dignationis tuæ, personæq; ornamen
ta, sua quadam, decoraq; urbanitate locupletata esse & ex
polita: quam honestissimæ institutionis ingenuæq; educa
tionis alumnam esse facile est iudicare. Facereq; nō potui,
quin Longolij olim nostri, nunc uestri consiliū ipse tan
dem probarem, quod is corām mihi probare non potuit:
nuncq; demum animum eius intelligo, nexum ita fuisse
atque obstrictum usu & admiratione humanitatis uestræ
(tua scilicet atq; collegæ tui Petri Bembi, qui te unus (ut
arbitror) iisdem uirtutibus æquat) adduci ut nequiuert
nec propinquorum, nec amicorum precibus, nedum no
stris monitis, aut paucorum auctoritate, qui de eo mereri
præclare cupiebant, quo minus uadimonium id obiret, q̄
benignitas Pontificia eum uadata erat. Me uero cum eo
miserum esse censeam, quod exiliore ipse quidē animi do
te præditus, amore flagrans non minus, ad literarum bo
narum studium me contulisset cum omnibus fortunis, q̄
ipso animus utiq; humanus tanq; coniugio quodam cum
Philologia iungit: insuper nec in tantā, tamq; pronam faci
litem inciderim peragendi curriculī studiorū: nec in ho
mines incurrerim, qui ardenteis mihi spiritus alerent aut
opitulatione aut cohortatione. Sumq; eorū, ut uideo, simi

His, quibus cum ipsis stipendia iam multa peracta ac propè eme-
 rita sunt, rei militaris disciplinam uideri sub missionis tem-
 pus contigit constitutam comode & indulgentem. Tãetsi inter
 exauctorandos ipse nunc potius, quàm inter ueteranos censear
 aut missionem flagitateis: ualitudine utique causarius & cura-
 ris œconomicis, non etiã animi languore atque remissione.
 At Longolius felix, cui omnia obtigere perliuora, apparatus
 ra, instructiora, cum eo ut animi quoque alacritatem naturæ be-
 nignitate subnixiorem, uegetaret conuictus hominum huius
 instituti Principum: mihi adeo ut non tam tedium laboris ille
 sentire, quàm plausus spem & palmæ fouere uideatur. Id quod à
 me animaduersum & pensum, efficit ut altius opinione
 nostra consiliū eius fuisse in posterum defensurus sim aduer-
 sus eorum pericacem opinionem, qui cum multa ipsi causa ei amplius
 placere & uellent & cuperent, ægre tulerunt hominis fasti-
 dium (sic enim interpretantur) domesticis ac patrijs necessitudi-
 nibus externas peregreque contractas amicitias anteponen-
 tis. In cuius hominis ornamentis si fati benignitas ea per-
 ferat, quæ frons & auspiciatus efflorescentis ipsius opinio-
 nis præfert, nimirum uestra amborum in eo elucescet existima-
 tio & claritas integritatis, probitate illa quidam humanitate,
 comitate, fide, omnibusque uirtutibus elegantiore uita apta
 atque conserta: quibus incrementorum istius suorum patrociniū, ac
 præsidium acceptum se referre ipse testificari solet. Atqui si
 quisque est hominum doctrina præstantium atque auctoritate,
 cui obstrictum maxime fateri se & profiteri animi genero-
 si quempiam pudere non debeat, profecto tu is mihi esse
 uidere est longinquo æstimanti, aut tui similis alter eodem
 luto factus, beneficij non exprobrator, cuiusmodi te esse
 ex literis tuis agnosco. Cum etiam in collega ac Theseo
 (ut ita dicam) tuo, eadem lineamenta oris probi, animique
 peringenui, honestatis amore suffusi, imager ipse me-
 cum: cuius spectrum in literis tuis asseruo, quem ideo

dignum esse censeo, qui in eundem tecum, aut parem gradum laudis adoptetur. Tu uelim existimes animo me quæ gratissimo accepisse beneuolentiam tuam, quam mihi expectanti haud grauate despondisti pronuba epistola æmula priscae doctrinae. Cui si parem hanc Cisalpinam, ac eiuusnam nostram facultatem dicendi, nec perinde ductilem orationem esse posse sperassem, conarer ipse quoque huius animorum coniunctionis ac foederis formulam concipere, in æquum & decorum modum amicitiae studiosae ac philosophiae cupidis congruentis: quæ nos ipsa tanto interstitio sortis locorumque diremptos, haud secus ac ciues, eiusdemque ordinis homines confociare possent. Vale uir ornatissime. E Marliano uico nostro ad quartumdecimum ab urbe nostra lapidem. Sexto Calendas Martias. Anno. M. D. undecim uicesimo, aut etiam uicesimo, more uestro.

GVLIELMVS BVDAEVS CHRISTO
PHORO LONGOLIO S.

Haribus ad uesperam literas tuas accepi cum Iacobi Sadoleti literis, ac Petri Bembi, hominibus tibi amicissimis, ut eorum testantur elogia. Hominem uero te felicem, ac beneuolentibus Gratijs literarum istarum studium auspiciatum: cui in urbe incolæ id contigerit, quod ciuibus in suis oppidis usu uenire non saepe solet, tantorum ut uirorum ad unguem absolutorum amorem, suffragationem, patrocinium, tam propensa emerere. Ita autem mihi propitiam detur esse Mineruam, ut causam hanc unam satis esse credo, quamobrem domo sese extorrem homo literarum cupientissimus faciat: consuetudine ut uti possit, officiorumque uicissitudine huiusmodi uirorum rei literariae principum. Tametsi doctrinae & eloquentiae